

Spm. nr. S 1988

8) Til socialministeren af:

Villy Søvnal (SF):

»Mener ministeren, at en venteliste af den nuværende størrelsesorden er forenelig med den målsætning, som fremgår af regeringens oplæg om »Det holdbare samfund«, hvor forældrene skal kunne regne med børnepasningstilbud i nødvendigt omfang, og i benægtende fald, hvad agter regeringen at foretage sig for at nedbringe ventelisten?«

Skriftlig begrundelse

Selv om der i de seneste år er etableret mange nye pasningspladser, har danske småbørnsforældre måtte døje med en venteliste på ca. 10.000. Der er ikke nogen udsigt til, at vi kommer af med denne venteliste, bl.a. fordi regeringen har halveret de økonomiske vækstrammer for kommunerne til 1 pct. Man kan håbe, at regeringens formulering fra »Det holdbare samfund« er udtryk for, at nu skal der ske noget. Formålet med spørgsmålet er at få afklaret, om der bare er tale om nye ord ligesom Nyrops ord om børnepasningsgaranti, eller om der ligger realiteter bag.

Villy Søvnal (SF):

Jeg har med meget stor interesse læst regeringens udspil her fra februar 2000. Det er benævnt »Det holdbare samfund«. Jeg synes ikke, man kan beskyldte det for at være smækfyldt af konkrete ting. På den måde er det ikke så svært at huske de konkrete ting, der er i det.

En af de meget konkrete ting, der er nævnt, står på side 10: »Familieliv og arbejdsliv hænger sammen. Forældrene skal kunne regne med, at fællesskabet giver børnepasningstilbud i nødvendigt omfang og af god kvalitet.« Det rammer jo så ind i en virkelighed – og det er formentlig også grunden til, at man skriver det – hvor der er ventelister til dagpasning af børn. Jeg må derfor spørge: Betyder sætningen, at den nuværende situation med ventelister ikke er foreneligt med programmet? Og i forlængelse af det: Hvad stiller man op fra regeringens side for at gøre noget ved den situation, der set fra regeringens synspunkt er uacceptabel?

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu synes jeg rent faktisk, at »Det holdbare Samfund« er betydelig mere konkret end det, der bliver givet udtryk for her. Jeg synes faktisk, at det er et glimrende eksempel på, at en regering gør to ting: pkt. 1 viser lederskab og pkt. 2 tilkendegiver ønsket om dialog og debat med befolkningen.

Jeg tror, at den måde at gøre tingene på passer til et moderne samfund, og den proces, vi har sat i gang her, vil regeringen været dybt optaget af at forfølge i de kommende måneder.

Jeg synes også, det er vigtigt at tilkendegive, at den debatproces, vi har sat i gang, i realiteten har tre faser: Dialogen, som vi er i gang med i øjeblikket. Derefter kommer der en konklusionsfase, og så kommer der en realisering af konklusionerne efterfølgende.

I forhold til det konkrete spørgsmål synes jeg, det er vigtigt at starte med at slå fast, at i regeringsperioden er der faktisk skabt 150.000 nye pladser, og nu mangler vi noget i omegnen af 7.000 pladser. Det er ikke så ringe endda.

Regeringen har i de årlige aftaler været enig med de kommunale parter om at prioritere netop det område, og regeringen kan kun opfordre kommunerne til at sikre, at der er pladser nok, men med den indgangsvinkel, at opgaven selvfølgelig ligger i kommunerne.

Nu er der så givet nogle nye muligheder for kommunerne, nemlig at de kan opkræve en særlig forhøjet forældrebetaling, hvis vel at mærke kommunerne tilbyder forældrene en pasningsgaranti inden for nogle nærmere fastsatte rammer. Det er altså et skridt, der vil sigte endnu videre imod det, man kunne kalde fuld dækning.

Jeg har forstået, at der er tilkendegivet fra ca. 150 kommuner, at de vil benytte denne ordning i år 2000, og den udvikling vil regeringen selvfølgelig fortsat følge.

Så for at summe op: Regeringen satte det her på dagsordenen tilbage i begyndelsen af perioden. Det er faktisk lykkedes ganske udmærket. 150.000 nye pladser er der oprettet. Vi er meget tæt på at nå målet, men vi ønsker selvfølgelig også at gå de sidste skridt.

Villy Søvnal (SF):

Jeg takker for et langt og grundigt svar. Uden at fornærme ministeren vil jeg sige, at jeg til gengæld ikke synes, det var særlig præcist. Jeg noterede det, jeg formåede. Der var noget med en debatproces. Der var noget at opfordre kom-